

ΠΕΡΙ ΚΟΜΜΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ

Ὁ κ. Φαίδων Κουκουλῆς ἐν εἰδικῇ σοβαρᾷ μελέτῃ¹ διεξωγράφησε τὰ πρόσωπα τῶν καλλωπιζομένων Βυζαντινῶν γυναικῶν ἀναπαραστήσας ζωηρὰν τὴν εἰκόνα τῶν ἠχρειωμένων καὶ ἠλλοιωμένων προσώπων διὰ τῆς βαφῆς Βυζαντινῶν κυριῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν περισωθέντων κειμένων καὶ μνημείων. Εἰς τὴν καλλιτεχνικὴν ταύτην εἰκόνα, ἐν ἣ βλέπομεν τὰ χεῖλη καὶ τὰς παρεϊάς ἐρυθράς, καὶ τὰς ὄφρυς μεμελανωμένας, τὰ ἄλλα μέρη τοῦ προσώπου, οἱ κροτάφοι καὶ ὁ πώγων καὶ αἱ ἐπιβλεφαρίδες μένουσιν ἀχρωμάτιστα. Τὸ κόκκινον χρῶμα αἱ Βυζαντιναὶ κυρίαὶ ἐπέθετον ὅχι μόνον εἰς τὰ χεῖλη καὶ τὰς παρεϊάς, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ἄκρον τοῦ πώγωνος, τὸ δὲ μέλαν εἰς τὰς ὄφρυς, τὰς ἐπιβλεφαρίδας καὶ εἰς τοὺς κροτάφους, πράγματα καὶ ἐπινοήματα ἄγνωστα καὶ εἰς τὰ τελειότερα κομμωτήρια τῶν Παρισίων. Ἡ τοιαύτη τῶν προσώπων διακόσμησης ἐν κοινῇ χρήσει κατὰ τὸν ΙΕ΄ αἰῶνα ὑπάρχουσα, ἔχει βεβαίως εἰς πολὺ βαθυτέραν ἐποχὴν τὴν ἕξιν, οὐδὲ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς νεωτερισμὸς ἢ βαφὴ τοῦ πώγωνος καὶ τῶν κροτάφων καὶ ἐπιβλεφαρίδων, ὡς περιγράφει αὐτὴν καὶ ψέγει ὁ Νομοφύλαξ τῆς Θεσσαλονίκης Ἰωάννης ὁ Εὐγενικός. Οὗτος ἐν λόγῳ τινὶ αὐτοῦ πρὸς τὰς καλλωπιζομένας γυναῖκας, ἐκφωνηθέντι πάντως ἐν Θεσσαλονίκῃ, περιγράφει λεπτομερῶς τὴν ὅλην δραματοποιίαν, ὡς ἀποκαλεῖ αὐτὴν, τὴν γινομένην ἐν τῷ προσώπῳ τῆς γυναικός, καὶ εἰς τὸ ἀχρειούμενον διὰ τῆς βαφῆς πρόσωπον προσθέτει τὸ μέλαν εἰς τοὺς κροτάφους καὶ τὸ κόκκινον εἰς τὸ ἄκρον τοῦ πώγωνος. Τὰ εἰς ἐπαρχιακὴν δὲ πόλιν τελούμενα ἀντεγράφοντο, ὡς εἶκος, ἐκ τῆς πρωτεύουσας, ἥτις ἐκανόνιζε κατὰ διαφόρους ἐποχὰς τὰ τῆς διακοσμήσεως τοῦ προσώπου.

Ὁ λόγος οὗτος τοῦ Εὐγενικοῦ, ὁ διασωθεὶς ἐν αὐτογράφῳ αὐτοῦ Κώδικι² ἀποκειμένῳ ἐν τῇ Ἐθνικῇ τῶν Παρισίων Βιβλιοθήκῃ³ εἶναι συμβολὴ πολὺτιμος εἰς τὰ περὶ κομμώσεως τῶν Βυζαντινῶν καὶ συμπληροῖ τὴν λαμπρὰν εἰκόνα τὴν ὁποῖαν ἡ ἀκατάβλητος φιλοπονία τοῦ κ. Κουκουλῆ ἀνεστήλωσεν.

¹ Ἰδ. Ἐπετηρίδα Ἐταιρείας Βυζαντινῶν Σπουδῶν ἔτ. Ζ' σ. 3-37.

² Ὁ Κώδιξ ἐγράφη τῷ 1429 καὶ περιέχει διάφορα αὐτοῦ ἔργα ὡς καὶ τοῦ ἀγαθέλου φου του Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ.

³ Κώδ. 2075 φ. 411^α.

Τοῦ Νομοφύλακος [Ἰωάννου τοῦ Εὐγενικοῦ]
πρὸς τὰς καλλωπιζόμενας γυναῖκας

Καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε, φησὶν ὁ Κύριος· καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς ἀξάνει, οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει»¹. Εἰ οὖν ἐπὶ τῶν ἀναγκαιῶν ἐπιβλημάτων οὐκ ἔῃ ἡμᾶς μεριμνᾶν ὁ Κύριος, ὡς οὐδ' ἐπὶ τῆς τροφῆς καὶ τῶν ἄλλων τῶν κατὰ τὸν βίον, πολλῶ μᾶλλον ἐπὶ τῶν περιττῶν καὶ πολυτιμῶν ἐνδυμάτων τῶν εὐανθῶν καὶ κομψῶν καὶ μαλακῶν, χρυσοπάστων τινῶν καὶ λαμπρῶν καὶ λιθοκολλήτων. Ἔστω δ' οὖν ὁμως ἐπὶ τούτῳ τοῖς νέοις συγγνώμη καὶ ταῖς εὐγενεσί καὶ πλουσίαις τῶν γυναικῶν.

Τί δ' ἂν εἴποι τις περὶ τῶν ἀκαιρῶς καὶ ματαίως καλλωπιζομένων, μᾶλλον δὲ οὐ καλλωπιζομένων, ἀλλὰ καταισχνουσῶν ἑαυτάς; τὴν τε γὰρ φύσιν παραφθειροῦσι καὶ τὸν ταύτης δημιουργὸν καὶ ποιητὴν καὶ πλάστην ἑαυτῶν ἀθετοῦσι καί, ὅσον τὸ ἐπ' αὐτάς, ἐν οἷς ποιοῦσι μέμφονται καὶ κακίζουσι καὶ τὴν ἄρρητον ἐκείνου σοφίαν — ὧ τῆς μανίας! — φιλονεικοῦσιν ἐπανορθοῦν, λευκώματά τινα ἐπινοοῦσαι τοῖς προσώποις αὐτῶν καὶ περι- 15 τρίμματα καὶ ἔρυθρώματα καὶ ταῖς ὀφρῦσι καὶ τοῖς κροτάφοις μελανώματα, ἔργα καταγέλαστα ὡς ἀληθῶς καὶ πάσης μανίας καὶ παραφροσύνης ἐπέκεινα.

Ἔπεστί μοι θρηνεῖν καὶ δακρῦειν ὅταν τὴν τοσαύτην ἀσχημοσύνην ἐνθυμηθῶ ὅταν βλέπω καινοτομουμένην τὴν φύσιν καὶ παρηλλαγμένην τὴν ὄψιν καὶ τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ κτισθὲν πρόσωπον ἠχρειωμένον ταῖς παρὰ 20 φύσιν ὑπαλλαγαῖς καὶ ἠλλοιωμένον τοῖς ἐπεισάκτοις καὶ ξένοις χρώμασι. Τίς εἶδε, τίς ἤκουσε Θεοῦ καὶ θείων ἔργων ἡμᾶς ἐπανορθωτάς τολμᾶν γίνεσθαι; ἠσχύνθητε ἀκούουσαι τὴν ἄλογον καινοτομίαν, τὴν ἄκαιρον φιλοτιμίαν, τὴν ματαίαν φιλοπραγμοσύνην ὑμῶν, ἠρυθριάσατε μανθάνουσαι τὴν τοιαύτην ἀσχημοσύνην ἠδέσθητε τοῖς τοῦ συνειδότος κέντροις βαλλόμεναι καὶ ταῖς 25 μᾶστιξι τοῦ ἔνδον κριτηρίου πληττόμεναι. Εἰ οὖν ἐντρέπει καὶ πλήττει τὰς καρδίας ὑμῶν ἢ τούτων διήγησις, εἰ τὸ βλαβερὸν καὶ θεομισὲς πρόδηλον, εἰ τὸ αἰσχρὸν αὐτόθεν ὑποβάλλει ἢ τῶν τοιούτων ὑπόμνησις, διατί τῶν ἔργων ἀνέχεσθε, ἢ διατί ταῦτα ποιεῖν ἐπιχειρεῖτε καὶ ποιοῦσαι οὐ καταδύεσθαι φ. 41' οὐδὲ συγκρῦπτεσθαι σπουδάζετε, οὐδ' ὡς εἰκὸς καὶ κατορῦτεσθαι, ἀλλὰ πομ- 30 πεύεσθαι καὶ πομπεύειν καὶ δημοσιεύειν τὸ δεινὸν καὶ ταῖς ἀπάντων ὄψει φαίνεσθαι; Καὶ γινομένου μὲν τοῦ κακοῦ καὶ τελουμένων τῶν τοιούτων παραπλάσματων λανθάνειν πάσαις μηχαναῖς σπεύδετε τὰς θύρας ἀποκλείουσαι τοῦ κοιτῶνος καὶ τοῖς ἐνδοτέροις τῶν θαλάμων παρεισδυόμεναι, καὶ τὰς ὁπὰς περιεραζόμεναι καὶ τὴν στέγην αὐτὴν ὑφορώμεναι, καὶ τῶν θερα- 35 παινίδων τὰς πιστοτάτας θυρωροὺς ἐφιστάσαι, μή πού τις λάθῃ παρεισελθὼν

¹ Ματθ. 7, 28. Λουκ. 1β', 27.

καὶ τῶν σφόδρα οἰκειοτάτων καὶ τὴν δεινὴν ἐκείνην δραματουργίαν θεά-
 σηται. Τελεσιδέντος δὲ τοῦ πτώματος καὶ τῆς συμφορᾶς ἀπάσης ἐξεργασθεί-
 σης πανηγυρίζειν ἀνέχεσθε καὶ δημοσίᾳ ἑαυτὰς καὶ τὴν σατανικὴν ἐκείνην
 μεταποίησιν ἐμφαίνειν καὶ θεατρίζειν τὸ αἰσχος τῆς φύσεως. Καὶ τότε μὲν
 5 οὕτω δημιουργούμεναι καὶ πλαττόμεναι καὶ πορνικῶς ἑαυτὰς περιχρίουσαι
 συγκαλύπτεσθε, καὶ οὐδ' ἂν ἀδελφῶ οὐδὲ πατρί, οὐδ' αὐτοῖς ἀνδράσιν ὑμῶν
 ραδίως θαρρήσετε, μετὰ δὲ τὴν καλὴν ἐργασίαν πᾶσιν ἀνθρώποις ἐτοιμῶς
 πιστεύετε θέαμα πᾶσι προκείμεναι φύσει μᾶλλον μισούμενον ἢ ἀγαπώμενον,
 φύσει βδελυττόμενον ἢ ποθοῦμενον, φύσει κακιζόμενον ἢ ἐπαινούμενον,
 10 μᾶλλον ὑβριζόμενον ἢ θαναμαζόμενον, εἰρωνευόμενον οὐ τιμώμενον, ἐλεού-
 μενον, τοῖς νοῦν ἔχουσιν οὐκ ἀποδοχῆς ἀξιούμενον, πρᾶγμα καὶ θέαμα, ἢ,
 μᾶλλον εἰπεῖν, πλάσμα καὶ τέχνασμα τοῦ πονηροῦ καὶ τῆς ἀρχαίας συμ-
 βουλῆς τοῦ ὀλοθρευτοῦ δράκοντος ἄξιον.

Ὡσπερ γὰρ οἱ μοχθηρότατοι τῶν ἐν πόλεσι τὸ κοινὸν πᾶσι καὶ σύνθητες
 15 νόμισμα καὶ τὴν βασιλικὴν εἰκόνα διαφθείροντες κιβδηλεύουσι καὶ παρα-
 χαράττουσι καὶ τοῖς νόμοις ὡς κοινοὶ φθορεῖς ταῖς ἐσχάταις τιμωρίας ὑπά-
 γονται, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ οἱ τὴν φύσιν αὐτὴν καὶ τὸ τοῦ Θεοῦ πλάσμα
 μεταποιοῖν ἐπιχειροῦντες καὶ τολμῶντες ἐπὶ μηδεμιᾶ πάντως ἀνάγκῃ κοσμῆν,
 ὡς ἐχθροὶ τοῦ Θεοῦ τῇ αἰωνίᾳ κολάσει παραπεμφθήσονται, μηδενὸς οἴκτου,
 20 μηδεμιᾶς φειδοῦς καὶ συμπαθείας ἀξιούμενοι, κἄν τε γυναῖκες, κἄν τε
 ἄνδρες ὦσι.

Καὶ γὰρ καὶ εἰς τούτων τινὰς ἤδη τὰ τῆς κακίας — ὧ τῆς αἰσχύνης! —
 χωρεῖ, κἄν τε νέοι, κἄν τε γέροντες, κἄν τε ἰδιῶται, κἄν τε σοφοί, εἴτε πλού-
 σιοι, εἴτε πένητες, εἴτε δούλοι, εἴτε ἐλεύθεροι πάντες ἀναμφιβόλως ταῖς ἐσχά-
 25 ταις τιμωρίαις ὑποβληθήσονται καὶ ἀσύγνωστα κατακριθήσονται, τὴν φύσιν
 αὐτὴν καὶ τὴν τοῦ Θεοῦ δημιουργίαν παραχαράττοντες. Οὐχ οὕτω τὸν ἀμαρ-
 τάνοντα ὡς τὸν ἀναισχυνοῦντα κολάζειν οἶδε Θεός, φησὶν ἡ γραφή. Ποία
 δὲ ταύτης ἀναισχυντία μείζων γένοιτ' ἂν; αἰσχύνεται ὁ βλέπων σε ἔξωθεν
 φ. 412^α καὶ σὺ οὐκ αἰσχύνῃ; εὐλαβεῖται ἀτενίζων εἰς || τοιοῦτόν σου πρόσωπον,
 30 καὶ σὺ οὐκ εὐλαβῆ; ἐντρέπεται πᾶς τις πρὸς τοσαύτην ἀσχημοσύνην καὶ σὺ
 οὐκ ἐντρέπῃ;

Ὁ μεθύων μανίαν ἀρθαίρετον ἐντίθησιν ἑαυτῶ καὶ σὺ μεθύοντος ὄψιν
 περιποτῆ σεαυτῇ, ἀντὶ τοῦ μετρίου καὶ φυσικοῦ τῆς αἰδοῦς κόσμου φοινικο-
 πλαστουργοῦσα τὰς παρειὰς καὶ χεῖλη καὶ πώγωνος ἄκρον. Ὁ πάθει καὶ
 35 αἰσχροῖς ἐγκλήμασιν ἄλους μελαντηρία τῷ προσώπῳ περιχεθεῖς τῇ ἀγορᾷ
 περιάγεται θεατριζόμενος, καὶ σὺ παρὰ μηδενὸς δικαστηρίου κατακριθεῖσα
 μελαντηρίαν τῶν κροτάφων καὶ τῶν ὀφρῶν, ἤδη δὲ καὶ τῶν ἐπιβλεφαρίδων
 τριχῶν καταχέουσα περιέρχῃ τὰς ἱεράς πανηγύρεις καὶ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ
 Θεοῦ πάντων τὰς γλώσσας ἀνοίγουσα, πᾶσι πρόσκομμα προκειμένη καὶ σκάν-
 40 δαλον καὶ Ἰουδαίους καὶ Ἑλλησι καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀντὶ

δόξης Θεοῦ καὶ βοηθείας τῷ ἀνδρὶ καὶ καλοῦ παντὸς ἀφορμῆς πρὸς ὃ ἐκτί-
 σθης παρὰ Θεοῦ, ἀπάσης μᾶλλον ἀθλιότητος καὶ συμφορᾶς αἰτία καθέστηκας,
 λίχνους καὶ περιέργους ὀφθαλμοῖς παθῶν δημιουργός, πορνείας συνεργός,
 αἰσχροτήτος αὐτουργός, ἀναιδείας διδάσκαλος, καταφρονήσεως μήτηρ, κενοδο-
 ξίας πηγὴ, ὑπερηφανίας θύρα, ἀπογνώσεως πρόξενος. Πῶς εἰς μνήμην ἔλθης 5
 θανάτου ποιεῖ; πῶς εἰς κατάνυξιν καὶ μετάνοιαν τῶν ἁμαρτιῶν σου; ποῦ
 τὰ . . . ¹ χριστιανοῖς ἐν σοί; πῶς οὕτως ἔχουσα προσεύξη τῷ Θεῷ καὶ
 πατρὶ; Οὐκ οἶδατε τὴν εὐμάρανσιν τῆς ἀνθρωπίνης σαρκός; οὐκ οἶδατε τὸ
 ἀσθενὲς καὶ οὐτιδανὸν τῆς ἡμετέρας φύσεως; οὐ γνώση ποῦ τὸ μὴ μεταπί-
 πτον κάλλος καὶ τίς ἡ ἀληθινὴ φαιδρότης καὶ ὠραιότης καὶ ἀγαλλίασις; τίς 10
 ζωγράφος πλέον ἢ πέφυκε λευκάναι τὸ κρίνον διενοήθη; τίς ἐρυθραίνει τὸ
 ρόδον ἢ τι τῶν ἀνθέων κοκκινοβαφέσι χρώμασιν ἀλλ' οὐχ ὡς ἡ φύσις ἐκό-
 σμησε καταλιμπάνει;

Αἰσχύνθητι καὶ αὐτῇ, ὧ τοῦ Θεοῦ ἀνθρώπε, τὸν σὸν πλαστοργὸν καὶ
 μὴ φιλονεῖκει πέραν τοῦ δέοντος· μὴ τὰ ἀδύνατα ἐπιχείρει μὴ τῶν ἀμηχάνων 15
 ἐπιθύμει· ἤκουσας τοῦ θείου Δαυὶδ «ἐθαυμαστώθη ἡ γνώσις σου ἔξ ἐμοῦ,
 πρὸς Θεὸν φάσκοντος, ἐκραταιώθη οὐ μὴ δύνωμαι πρὸς αὐτὴν». Μὴ τὴν σὴν
 γνώσιν προσεξευρεῖν τι καὶ πλέον εἰς λόγον κάλλους τῆς θείας μᾶλλον ὑπολο-
 γίζου· πέρα μανίας ἀπάσης φιλοτιμεῖσθαι τοῖς θεοῖς ἔργον ἡμᾶς προσεπιδα-
 ψιλευεσθαι μὴ ἔρει τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι ἠκούσαμεν τί με οὕτως ἐποίησας; 20
 εἰ μὲν λευκὴ καὶ ὑπέρυθρος καὶ ὠραία καὶ ἐν πᾶσι καλὴ, λέγε κατὰ σαυτὴν
 καὶ λόγοις καὶ ἔργοις δόξα τῷ Θεῷ, τῷ ἐκ πηλοῦ τοιοῦτον κάλλος δημιουρ-
 γήσαντι καὶ μὴ ἀγνωμόνει περὶ τὸν σοφὸν τεχνίτην καὶ θαυμαστὸν εὐεργέ-
 τήν· εἰ δ' αἰσχρὰ καὶ δυσειδῆς καὶ ὕφαιμος καὶ ὑπομελανίζουσα ἢ ἄλλως
 ὄχρὰ καὶ συντετηκυῖα καὶ ἄχαρις, καὶ οὕτω Θεῷ μᾶλλον εὐχαρίστητε καὶ τὸ 25
 κάλλος ἅπαν ἐπὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὸν ἐντὸς ἀνθρώπων ἐπιτίθει καὶ οὕτως ἦδη
 τὸν οἰκεῖον καὶ προσφυῆ κόσμον περιτιθέναί καὶ ἀγάλλειν σεαυτὴν σπούδαζε.
 Καὶ γὰρ ὡς ἀληθῶς τοῦτο δὴ τὸ δεινότερον, ὅτι καὶ τὴν ἁμαρτίαν ἀπηρη-
 σμένην ἔχεις χωροῦσα κατὰ Θεοῦ καὶ κατὰ τῆς φύσεως καὶ τοῦναντίον ἅπαν 29
 ἢ οὐ βούλει ποιεῖς ὡς καὶ τοῖς ἔξω δοκεῖ σοφοῖς². Ἢ εἰ μὲν αἰσχρὰ ἢ ἄγαν φ. 412
 ὠραία, γίνωσκε ὅτι καλλωπιζομένη μᾶλλον ἐλέγχεις ἢ πλέον ἐλέγχει· εἰ δὲ
 μέση καὶ μὴν ἀκούεις πᾶν μέτρον ἄριστον καὶ ἡ μεσότης καὶ τὸ μέτριον ἐπὶ
 πᾶσιν ἐπαινετόν· ὥστε πανταχόθεν σοὶ τὰ τῆς ἀπολογίας ἀφήρηται καὶ οὐδεμία
 πρόφασις περιλείπεται, τὴν ἄλογον ταύτην καὶ ἄτοπον καινοτομίαν ἐπιδει-

¹ Λέξις δυσανάγνωστος.

² Ἐν τῇ κάτω ὄψι τοῦ φύλλου προσετέθησαν 4 γραμμαὶ συμπληρωτικαὶ τοῦ κειμέ-
 νου, ἀλλ' ἄγνωστον ποῦ ἀναφέρονται, ἐλλείποντος ἐν τῷ κειμένῳ τοῦ σχήματος, δι' οὗ
 δηλοῦται ἡ προσθήκη, ἢ ἄλλως τε δυσανάγνωστος.

κνυμένῃ. Ἴνα τοίνυν ἀποδεκτὴ καὶ ἔτοιμος εὐρεθῆς τῷ νοητῷ νυμφίῳ καὶ τῷ
 νυμφῶνι καὶ τοῖς ἱεροῖς ἐκείνοις θαλάμοις ὄλην σεαυτὴν μετάθεις ἐπὶ τῶν...¹
 τὴν ψυχικὴν λαμπάδα φαιδρύνουσα καὶ ἀνάπτουσα καὶ τῆς διαβολικῆς χρω-
 5 ματουργίας καὶ συμπλάσεως ἀποστάσα, ἵνα καὶ τῆς αἰωνίου καταδίκης ἀπαλ-
 τρυφῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· ἀμήν· †

† Ο ΠΡ. ΛΕΟΝΤΟΠΟΛΕΩΣ ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ

¹ Ἐν τῇ ᾧα συμπληροῦται ἡ φράσις διὰ λέξεων δυσαναγνώστων καὶ ἀκαταλήπτων.